

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Ejus exercitij ex SS. Patribus commendatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

Verum nos deniq; non verbis modò, sed etiam exemplo, inflammet Seraphicus Bonaventura: qui in tanti mysterij contemplatione amore æstuans, tamen velut frigidè amare se credens, in omnes sese versat affectus, & in has demum suspirationes erumpit ad Amorem suum Crucifixum:

P. 2. sim. c. 2. O amor & desiderium cordis! ò dulcedo & suavitas mentis! ò ardor & inflammatio pectoris! ò lux & claritas oculorum! ò aurium pulchra Symphonia! ò hostia DEO Patri odorifera! ò melliflua gustatio fluxus sanguinis! ò amantissima palpatio lateris! ò anima mea, ò vita mea, ò viscera cordis mei, ò medulla ossium, vegetatio carniùm, sensificatio organorum, intellectu inpiratio, & exultatio mea! Cur ego non sum conversus totus in amorem tuum? Quare aliquid est in me, nisi amor? Quomodo possum aliud cogitare vel meditari? Et quid amore tuo dulcius? quid amplius cupio? cur ergo non sum illo illaqueatus & captus? Undiq; me circumdat amor tuus, & nescio quid sit amor. Hæc & plura S. Bonaventura: vulneratus utique, & affectus intimis sensibus, ac velut ebrius ac diffluens etiam quam in DEO JESU suo crucifixo experiebatur suavitate.

CAPUT IX.

Contemplatio JESU Christi crucifixi, ad ejus amorem in nobis excitandum.

§. I.

Ejus exercitij ex SS. Patribus commendatio.

Quoniam ex ijs, quæ hac parte partim prædiximus, partim proximè subjuncturi sumus, sibi quisque facile conformare possit rationem aliquam, aut modum, hujus utilis nec minùs dulcis exercitij; ipsaque experientiâ compertum sit, Salvatoris de cruce pendentis attentiori contemplatione, vulnerati solere piorum corda, illamq;

illamq; tristem ac doloris plenam imaginem, absque arte aut præceptis alijs, per se sufficere ad sensus nostros amore Christi vehementius inflammandos: quia tamen non inutile fuerit, Patrum quorundam sensum ea super re cognoscere, possuntq; nonnullis præceptionibus ad id iuvare, qui ejus rei usum adhuc nullum habeant; ideo ei exercitio visum est hoc caput addicere.

S. Augustinus in libro de sancta Virginitate, Virgines c. 54. & 55 Deo dicatas ad hoc amoris exercitium provocans: *Illud ipsum (inquit) quod in eo (Christo videlicet sponso vestro) derident superbi, inspicite quam pulchrum sit. Internis luminibus inspicite vulnere pendens, cicatrices resurgens, sanguinem morientis. Hæc quanti valeant, cogitate; hæc in statem charitatis appendite: & quidquid amoris nuptijs vestris (hoc est, terreno sponso) impendendum habebatis, illi rependite. Et infra: Toto vobis figatur in corde, qui pro vobis fixus est in cruce.*

Similiter S. Bonaventura hortatur itidem Virgines Christi, ut sancti amoris fervorem in se assidue nutrire curet, ex ejusdem Christi crucifixi contemplatione. *Semper ergo, ait, oculis cordis sui Christum in cruce tanquam morientem videat, qui devotionem vult conservare inextinguibilem. Propter hoc Dominus dicit in Levitico: ignis in altari meo semper ardebit, quem nutriet Sacerdos, subiciens ligna per singulos dies. Audi soror sanctissima: Altare DEI est cor tuum; in hoc altari debet semper ardere ignis fervida devotionis, quem singulis diebus debes nutrire per ligna crucis Christi, & memoriam passionis ipsius.*

S. Bernardus libro de diligendo Deo cap: r. de hoc ipso affectu sponsæ crucifixum Sponsum contemplantis, ita loquitur: *Cernit Regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum Mater sua. Cernit unicum Patris crucem sibi bajulantem. Cernit cæsum & consputum Dominum Majestatis. Cernit auctorem vitæ, & gloria, confixum clavibus, percussum lanceâ, oppra-*

opprobrijs saturatum, tandem illam dilectam animam suam, ponere pro amicis suis. Cernit hæc, & suam magis ipsius animam gladius amoris transverberat, & dicit: fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo. Plura ex Patribus suggeremus paragrapho sequenti.

§. 2.

Ejusdem exercitiij ratio & forma quadam proponitur.

In hac igitur contemplatione quisquis se exercere voluerit; is ante Crucifixi effigiem in genua abjectus, primum pronâ capitis inclinatione ab ipso Christo crucifixo veniam gratiamq; ad id quod agitur opportunam efflagitet: tum verò manibus ad pectus in crucis modum conformatis, & sublatis in Christum ac defixis reverenter oculis, universo quodam ac generali intuitu collustret præclaram imaginem illam atq; prædulcem, & divinâ arte profusè compositam ad amorem. Contempletur, inquam, amantissimi JESU corpus exangue, pallore, livore, vibicibus, & ipso suo cruore confusum, contusione deformatum, verberibus lacertum, vulneribus hians, perq; præduri stipitis membrâ dirè distentum atq; confixum. En ut sacrum caput inclinatum, obstitum spinis, sputis illitum, cæsarie distractâ atq; convulsâ, liventibus genis, ore diducto, & suo undiq; rorans sanguine. Ecce ut dehonestatus est amabilis ille vultus, dulce spectaculum beatarum mentium: ut obscurati divini oculi, sedes amoris ac clementiæ: ut de patulo cordis vulnere torrens sanguinis & aquæ egreditur, velut fluvius de loco voluptatis.

Hic verò perculsus admiratione spectaculi, ita apud animum suum exclamet: Ecce ut præ amoris vehementiâ, exinanivit semet ipsum, atq; exhaustit DEUS tuus! En quò amore tui redactus est Sponsus tuus, anima, amator tuus, dilectus tuus, Redemptor tuus, & DEUS cordis tui. Quò deniq;